

Veckomöte: 2024-03-26 på Hesselby Slott

President: Inge Pierre

Närvarande medl: 18

Gäster: 1

Föredragsrubrik: Egoföredrag Britta-Karin Tafra

Klubbärenden: President Inge Pierre öppnade mötet och hälsade vår nya medlem advokat Göran Blänning, välkommen i klubben samt förärade honom en medlemsnål, till åhörarnas applåder.

Inge rekapitulerade historiska händelser som inträffat denna dag; År 2000 utnämndes Putin till segrare i det Ryska presidentvalet vars resultat man i ljuset av den redan då förhärskande skendemokratin, kunde ifrågasätta.

Tävlingen: Rätt svar på förra veckans tävlingsfråga: "Ja, guldpriset kommer att gå upp".

Birgitta Blomqvist tog hem vinsten. Nya tävlingsfrågan: "Kommer utomhustemperaturen på tisdag i nästa vecka kl 11:00 att vara; 1. sex grader eller högre eller 2. lägre än sex grader?"

- Inge påminde om Rotaryfesten på Högloftet på Skansen den 4 maj, vilken äger rum med anledning av införandet av det nya distriktet 2355.
- Kjell Jegefors föreslog i egenskap av klubbmästare att klubbmedlemmarna har möjlighet att träffas i Bonniervillan Nedre Manilla, Djurgårdsvägen 232, vilken inhyser ett av Stockholms finaste konstmuseér med bl a en förnämlig samling porträtt av samtliga Nobelpristagare samt svenska författare. Vi kan få en guidad visning av denna. Alternativa möjliga dagar för detta besök är måndag den 22/4, torsdag den 25/4 och måndag den 29/4. Guidningen beräknas ta en timma och om vi är 20 deltagare så blir kostnaden 150 kr per person. En möjlighet är att man kan äta lunch på det närbelägna Thielska galleriet, före eller efter visningen på Nedre Manilla. Inge ska skicka ut en förfrågan till medlemmarna om preferenser rörande datum för detta tänkta besök.
- Kjell berättar vidare att det företag som han, Janne S och Inge var med om att utse till vinnare i tävlingen Unga Företagare på Blackebergs gymnasium den 8/3, gick vidare till finalen i Stockholms Stadshus den 16/4.

Föredrag: Britta-Karin Tafra höll sitt egoföredrag. Hon berättade ömsint och humoristiskt om hur hon som femåring skulle gå och köpa lök. Familjen bodde då i Falustadsdelen Östanfors. Hon upprepade högt för sig själv att hon skulle köpa lök men väl framme vid butiksdiskens hade detta uppdrag som hon fått av sin mamma, fullständigt bleknat bort ur hennes håg och hon fick ringa hem och fråga. Britta-Karin började skolan ett år före sina jämnåriga. Hon kände först stor motvilja inför skolstarten och ville hellre leka. Britta-Karins mamma hade noterat hennes tidiga utveckling då hon satt på golvet och formade bokstäver och ord med tändstickor. Mamman följde henne till skolan där hon genomgick ett skolmognadstest vilket gav grönt ljus. Vid skolstarten trotsades omedelbart hennes negativa förväntningar på vad skolan skulle innebära. Hon möttes av en änglalik lärarinna med en gloria av vitt hår och vänlig blick och kände genast att hon ville börja skolan. Britta-Karin fick emellertid snart byta skola och hamnade i en lågstadieskola vilken var inrymd i en källarlokal med sparsamt ljusinsläpp och skolgård på en garageinfart. Där härskade en sträng lärarinna som endast tillät toalettbesök på rasterna med följden att en pojke kissade på sig. Britta-Karins minnen från sommarvistelserna hos sin farmor på hennes gård nära sjön Vällan är desto ljusare. Där

odlade hennes pappa potatis och jordgubbar. Under skolverminerna, från åtta till trettonårsåldern, cyklade hon tillsammans med sina systrar till gymnastikträning i Västra skolan. Hon och systrarna ingick i en gymnastikgrupp - Gymnosflickorna - som hade uppvisningar och tävlade. På somrarna åkte gymnastikgruppen på träningsläger. När Britta-Karin gick i åttonde klass på högstadiet sökte hon till gymnasiet och kom in. Hon fick visserligen arbeta hårt med matematiken i gymnasiet men blev godkänd i studentexamen. Hennes minnesbild från studentfesten i Falun, är att många gäster trängde ihop sig i familjens trerumslägenhet och genom de öppna fönstren ut mot gården med de nyutslagna björkarna hördes musiken allt starkare från läroverkets uniformsklädda fanborg och mässingsblåsare. Efter studentexamen 1963, började Britta-Karin ett au-pairjobb i Venedig. Där hamnade hon i en stor och vänlig familj där hon tog hand om den två och ett halvt år gamla sonen som var sen i talet men mirabile dictu småningom i vuxen ålder, blev en framgångsrik kirurg. Eftersom Britta-Karin lärt sig Italienska under sin au-pairvistelse i Venedig föll det sig naturligt för henne att börja läsa italienska och franska på Stockholms Universitet. Under studieåren hann hon feriearbeta som reseledare, receptionist och guide i Falu koppargruva samt vikariera som lärare. Dessa sommarjobb kunde enligt Britta-Karin bäst beskrivas som en slags värnplikt. Med hennes egna ord; "mycket folk, litet betalt och fysiskt krävande". Studierna vid Stockholms Universitet mynnade ut i en Fil mag-examen där även en kortare kurs i psykologi kom att ingå. Inspirerad av en kurskamrat som blivit antagen till Bibliotekshögskolan i Borås, sökte Britta-Karin dit och kom in på slumpkvoten. Efter avlagd bibliotekarieexamen år 1975, fick hon anställning på ett nyöppnat bibliotek i Jönköping i ett bostadsområde med många nationaliteter. Britta-Karin trivdes väl med detta arbete och upplevde att hennes rekommendationer till de individuella låntagarna rörande bokval, med hennes tilltagande erfarenhet blev alltmer väl avpassade och pricksäkra. Så lärde hon sig att inte upprepa sitt misstag som nyanställd, att rekommendera Dostojevskijs Brott och straff till en låntagare som ville ha en lättsam kärleksroman. Hon kom att ansvara för barnavdelningen på biblioteket, där hon bl a ordnade tipspromenader. Britta-Karin minns med värme att en av bråkstakarna vann en poesitävling som hon ordnade, vilket gjorde honom mäktigt stolt. Ett roligt minne var också när bibliotekspersonal, lärare, all övrig skolpersonal och skoleleverna gjorde en gemensam resa till Kroatien. Hon kom även att åka på barnbibliotekariekonferenser utomlands. Britta-Karins arbete på biblioteket hade emellertid även mindre ljusa sidor. Hon fick ofta kämpa för att markera gränser gentemot den intilliggande fritidsgården och skolan, för att hävda de biblioteksanställdas och låntagarnas behov av lugn, ostördhet och respekt för bibliotekets regler. Den snålt tilltagna biblioteksbudgeten var också en ständig utmaning. År 1998, flyttade Britta-Karin till Stockholm för att komma geografiskt närmare sin dotter som bosatt sig där och som nu är mellanstadie lärare. Britta-Karin hade en tjänst som bibliotekarie vid Hässelby villastads bibliotek under åren 1998-2009. Hon hann med att vara fritidspolitiker för Miljöpartiet. Som pensionär fick hon möjlighet att odla bl a sitt konstnärliga intresse. Hon deltar f.n. i en konstkurs. Britta-Karin gav åhörarna ett prov på sin konstnärliga ådra och visade upp sina egenhändigt dekorerade hattar.

/Vid pennan Åsa Bergendal